

TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SODNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

LUXEMBOURG

БЕНДРИЈУ ТЕИСИГУМО ТЕИСМАС
І КӖЗӖСӖГЕК БӖРӖСӖГӖ
IL-QORTI TAL-GUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
SÚDNY DVOR EURÓPSKYCH SPOLOČENSTEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Pers en Voorlichting

PERSCOMMUNIQUE nr. 10/06

7 februari 2006

Advies 1/03 van het Hof van Justitie

DE EUROPESE GEMEENSCHAP HEEFT EEN EXCLUSIEVE BEVOEGDHEID TOT HET SLUITEN VAN HET NIEUWE VERDRAG VAN LUGANO

Zowel de bevoegdheidsregels als de regels betreffende de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken in dit verdrag tasten de op deze gebieden toepasselijke gemeenschapsregeling aan

Ingevolge artikel 300 EG kan het Europees Parlement, de Raad, de Commissie of een lidstaat het **advies** inwinnen van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen over de verenigbaarheid van een beoogd akkoord tussen de Gemeenschap en een of meerdere derde staten of internationale organisaties, met de bepalingen van dit Verdrag.

Het **Verdrag van Brussel**¹ is de eerste handeling van de lidstaten van de Gemeenschap tot regeling van de bevoegdheidsconflicten tussen de nationale gerechten en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken. Vervolgens hebben de lidstaten van de Gemeenschap en die van de Europese Vrijhandelsassociatie (EVA) met uitzondering van Liechtenstein, het **Verdrag van Lugano**² gesloten teneinde tussen hen een systeem in te stellen dat analoog is aan dat van het Verdrag van Brussel.

Na de inwerkingtreding van het verdrag van Amsterdam, waarbij de Gemeenschap nieuwe bevoegdheden zijn verleend op het gebied van de justitiële samenwerking in burgerlijke zaken, heeft de Raad een **verordening**³ vastgesteld dat tussen alle lidstaten

¹ Verdrag van Brussel betreffende de rechterlijke bevoegdheid en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken, gesloten te Brussel op 27 september 1968 (PB 1972, L 299, blz. 32).

² Verdrag van Lugano betreffende de rechterlijke bevoegdheid en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken, ondertekend te Lugano op 16 september 1988 (PB L 319, blz. 9).

³ Verordening (EG) nr. 44/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken (PB 2001, L 12, blz. 1).

van de Gemeenschap met uitzondering van Denemarken⁴, in de plaats komt van het Verdrag van Brussel.

De Raad heeft bovendien de Commissie gemachtigd onderhandelingen te openen met het oog op de goedkeuring van een nieuw verdrag tussen de Gemeenschap en de EVA-landen (nieuw verdrag van Lugano), om, gelet op het doel en de inhoud van de verordening, het Verdrag van Lugano te vervangen. Hij heeft echter besloten om bij het Hof een verzoek om advies in te dienen over de exclusieve dan wel (met de lidstaten) gedeelde bevoegdheid van de Gemeenschap om het nieuwe verdrag van Lugano te sluiten.

Het Hof brengt om te beginnen het beginsel in herinnering dat wanneer gemeenschappelijke regels zijn vastgesteld, de lidstaten niet meer gerechtigd zijn om met derde landen verplichtingen aan te gaan, welke deze regels aantasten.⁵ Het Hof preciseert dat een omvattend en concreet onderzoek moet worden gedaan teneinde na te gaan of de Gemeenschap over de bevoegdheid beschikt om een internationaal akkoord te sluiten en of deze bevoegdheid exclusief is. Hiervoor dient niet enkel rekening te worden gehouden met het zowel door de gemeenschapsregels als door de bepalingen van het beoogde akkoord bestreken gebied, voorzover deze bekend zijn, maar tevens met de aard en de inhoud van deze regels en bepalingen, teneinde zich ervan te vergewissen dat het akkoord geen afbreuk kan doen aan de uniforme en coherente toepassing van de gemeenschapsregels en aan de goede werking van het systeem dat daarbij is ingesteld.

Vervolgens stelt het Hof vast dat de **collisieregels**, in de internationale akkoorden die door de lidstaten of de Gemeenschap met derde staten zijn gesloten, noodzakelijkerwijs criteria geven voor de bevoegdheid van de gerechten niet alleen van derde staten maar ook van de lidstaten, en bijgevolg betreffen zij bij de verordening geregelde gebieden. Onderzoek van de bevoegdheidsregels in het nieuwe Verdrag van Lugano toont immers aan dat deze regels de uniforme en coherente toepassing van de verordening en de goede werking van het systeem dat daarbij is ingesteld, **aantasten**.

Ten slotte komt het Hof tot de slotsom dat vanwege het omvattende en coherente stelsel dat de verordening instelt met betrekking tot **de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen**, een akkoord zoals het nieuwe verdrag van Lugano, dat bepalingen betreffende de bevoegdheid van de gerechten bevat of betreffende de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen, **dat stelsel zou kunnen aantasten**. Dit verdrag formuleert immers het beginsel dat de in een verdragsluitende staat gegeven beslissingen in de overige verdragsluitende staten worden erkend zonder vorm van proces. Een dergelijk beginsel tast de gemeenschapsregels aan, omdat **dit het toepassingsgebied van de erkenning zonder procedure van rechterlijke beslissingen, uitbreidt**. Het vergroot aldus het aantal gevallen waarin beslissingen worden erkend die zijn gegeven door gerechten van staten die geen lid zijn van de Gemeenschap, waarvan de bevoegdheid niet voortvloeit uit de toepassing van de verordening.

Uit een en ander volgt dat het nieuwe verdrag van Lugano de uniforme en coherente toepassing van de gemeenschapsregels zou aantasten zowel wat de rechterlijke bevoegdheid als wat de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen en de goede werking van het bij deze regels ingestelde omvattende systeem betreft.

⁴ Overeenkomstig het aan het EG-Verdrag gehechte Protocol betreffende de positie van Denemarken is verordening nr. 44/2001 niet van toepassing op dit land.

⁵ Arrest van 31 maart 1971, Commissie/Raad, het zogeheten AETR-arrest (22/70, Jurispr. blz. 263).

In die omstandigheden oordeelt het Hof dat **de Europese Gemeenschap een exclusieve bevoegdheid heeft om het nieuwe verdrag van Lugano te sluiten.**

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Hof van Justitie niet bindt.

Beschikbare talen: alle

De volledige tekst van het advies is op de dag waarop het wordt uitgebracht te vinden op de internetpagina van het Hof

*<http://curia.eu.int/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=NL&Submit=rechercher&numaff=C-1/03>
vanaf ongeveer 12.00 uur.*

Voor nadere informatie wende men zich tot de heer Stefaan Van der Jeught.

Tel: 00 352 4303 2170 Fax: 00 352 4303 3656